

— kuna Itaalia Vabariik on vastu võtnud ministrite nõukogu esimehe 3. septembri 1999. aasta dekree di pealkirjaga “22. veebruar i 1994. aasta seaduse nr 146 keskkonnamõju hindamise kohta artikli 40 lõike 1 rakendusakti muutmise ja täiendamise akt” artikli 3 lõike 1, millega muudeti vabariigi presidendi 12. aprilli 1996. aasta dekree di pealkirjaga “22. veebruar i 1994. aasta seaduse nr 146 keskkonnamõju hindamise kohta artikli 40 lõike 1 rakendusakt” A lisa punkte i ja l, ning mis võimaldab direktiivi 85/337 (mida on muudetud direktiiviga 97/11) I lisa kohaldamisalasse kuuluvate ohtlike jäätmete ja tavajäätmete taaskasutamise projektide puhul, mille päevavõimsus on üle 100 tonni, jätta läbi viimata keskkonnamõju hindamise menetluse, mis on ette nähtud selle direktiivi artikli 2 lõikes 1 ja artikli 4 lõikes 1 ja

— kuna Itaalia Vabariik on vastu võtnud ministrite nõukogu esimehe 3. septembri 1999. aasta dekree di artikli 3 lõike 1, mis kehtestab sobimatu tingimuse selleks, et teha kindlaks, kas direktiivi 85/337, mida on muudetud direktiiviga 97/11, II lisas nimetatud projekti keskkonnamõju tuleb hinnata, kuna selle tingimuse tõttu võib mõne olulise keskkonnamõjuga projekti mõju jääda hindamata,

siis on Itaalia Vabariik rikkunud kõnesoleva direktiivi artikli 2 lõikest 1 ning artikli 4 lõigetest 1, 2 ja 3 tulenevaid kohustusi.

2. Mõista kohtukulud välja Itaalia Vabariigilt.

(¹) ELT C 31, 5.2.2005.

Euroopa Kohtu (kolmas koda) 23. novembri 2006. aasta otsus (Hoge Raad der Nederlanden'i (Madalmaad) eelotsuse taotlus) — Staatssecretaris van Financiën versus Joustra, B. F

(Kohtuasi C-5/05) (¹)

(Maksusätted — Õigusaktide ühtlustamine — Direktiiv 92/12/EMÜ — Aktsiis — Vein — Artiklid 7-10 — Selle liikmesriigi määramine, kellel on õigus võtta aktsiise — Füüsilise isiku poolt enda ja teiste füüsiliste isikute tarbeks omandamine — Transpordiettevõtja teostatav vedu teise liikmesriiki — Sihtliikmesriigi kohaldatav kord)

(2006/C 331/10)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Hoge Raad der Nederlanden

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Staatssecretaris van Financiën

Kostjad: Joustra, B. F

Kohtuasja ese

Eelotsusetaotlus — Hoge Raad der Nederlanden — Nõukogu 25. veebruar i 1992. aasta direktiivi 92/12/EMÜ aktsiisiga maksustatava kauba üldise korralduse ja selle kauba valdamise, liikumise ning järelevalve kohta (EÜT L 76, lk 1; ELT eriväljaanne 09/01, lk 179) artiklite 7, 8 ja 9 tõlgendamine — Ühes liikmesriigis teise liikmesriigi kodanike poolt tulundusliku eesmärgita ostetud vein, mida veab teise liikmesriigi ettevõtte — Esimeses liikmesriigis tasutud aktsiis

Resolutiivosa

Nõukogu 25. veebruar i 1992. aasta direktiivi 92/12/EMÜ aktsiisiga maksustatava kauba üldise korralduse ja selle kauba valdamise, liikumise ning järelevalve kohta, mida on muudetud nõukogu 14. detsembri 1992. aasta direktiiviga 92/108/EMÜ, tuleb tõlgendada nii, et kui, nagu põhikohtuasjas, füüsiline isik, kes ei tegutse kutsealasel ja tulu saamise eesmärgil, omandab esimeses liikmesriigis enda ja teiste füüsiliste isikute tarbeks aktsiisiga maksustatavat kaupa, mis on selles liikmesriigis tarbimiseks ringlusse lubatud ja laseb selle oma nimel lähetada teise liikmesriiki selles teises riigis asuval transpordiettevõtjal, kohaldatakse direktiivi artiklit 7, mitte selle artiklit 8, selliselt, et aktsiisi võetakse ka selles samas teises riigis. Nimetatud direktiivi artikli 7 lõike 6 kohaselt makstakse sellisel juhul esimeses riigis tasutud aktsiis vastavalt direktiivi artikli 22 lõikele 3 tagasi.

(¹) ELT C 69, 19.3.2005.

Euroopa Kohtu (kolmas koda) 30. novembri 2006. aasta otsus — Euroopa Ühenduste Komisjon versus Luksemburgi Suurhertsogiriik

(Kohtuasi C-32/05) (¹)

(Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Keskkond — Direktiiv 2000/60/EÜ — Ülevõtmismeetmetest teatamata jätmine — Kohustus võtta siseriiklikku õiguskorda vastu raamseadus — Puudumine — Artikli 2, artikli 7 lõike 2 ja artikli 14 mittemtäielik ülevõtmine või ülevõtmata jätmine)

(2006/C 331/11)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Euroopa Ühenduste Komisjon (esindajad: S. Pardo Quintillán ja J. Hottiaux)

Kostja: Luksemburgi Suurhertsogiriik (esindajad: S. Schreiner ja advokaat P. Kinsch)

Kohtuasja ese

Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Vajalike õigus- ja haldusnormide vastu võtmata jätmine Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. oktoobri 2000. aasta direktiivi 2000/60/EÜ, millega kehtestatakse ühenduse veepoliitika alane tegevusraamistik, täitmiseks (EÜT L 327, lk 1)

Resolutiivosa

1. Kuna Luksemburgi Suurhertsogiriik ei ole komisjonile teatanud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. oktoobri 2000. aasta direktiivi 2000/60/EÜ, millega kehtestatakse ühenduse veepoliitika alane tegevusraamistik, rakendavatest õigus- ja haldusnormidest, v. a nendest, mis puudutavad selle direktiivi artiklit 3, siis on ta rikkunud kõnesoleva direktiivi artiklist 24 tulenevaid kohustusi.
2. Kuna Luksemburgi Suurhertsogiriik on jätnud ettenähtud tähtsaja jooksul vastu võtmata direktiivi 2000/60/EÜ artikli 2, artikli 7 lõike 2 ja artikli 14 täitmiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid, siis on Luksemburgi Suurhertsogiriik rikkunud selle direktiivi artiklist 24 tulenevaid kohustusi.
3. Ülejäänud osas jätta hagi rahuldamata.
4. Euroopa Ühenduste Komisjon ja Luksemburgi Suurhertsogiriik kannavad oma kohtukulud ise.

(¹) ELT C 82, 2.4.2005.

Euroopa Kohtu (esimene koda) 14. detsembri 2006. aasta otsus (Verwaltungsgericht Darmstadti (Saksamaa) eelotsusetaotlus) — Mohamed Gattoussi versus Stadt Rüsselsheim

(Kohtuasi C-97/05) (¹)

(Euroopa-Vahemere piirkonna leping — Tuneesia töötaja, kellele on antud luba elada ja töötada liikmesriigi territooriumil — Mittediskrimineerimise põhimõte seoses töö-, palga- ja koondamise tingimustega — Elamisloa kehtivusaja lühendamise)

(2006/C 331/12)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Verwaltungsgericht Darmstadt (Saksamaa)

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Mohamed Gattoussi

Kostja: Stadt Rüsselsheim

Kohtuasja ese

Eelotsusetaotlus — Verwaltungsgericht Darmstadt — Euroopa-Vahemere piirkonna lepingu assotsiatsiooni loomiseks ühelt poolt Euroopa ühenduste ja nende liikmesriikide ning teiselt poolt Tuneesia Vabariigi vahel (EÜT 1998, L 97, lk 2) artikli 64 tõlgendamine — Tuneesia töötajad, kes töötavad liikmesriigi territooriumil — Võrdle kohtlemine seoses töö- ja palgatingimustega — Elamisloa kehtivusaja piiramine, mille tõttu töötaja pidi töö lõpetama

Resolutiivosa

Euroopa-Vahemere piirkonna 17. juuli 1995. aasta lepingu assotsiatsiooni loomiseks ühelt poolt Euroopa ühenduste ja nende liikmesriikide ning teiselt poolt Tuneesia Vabariigi vahel, mis on sõlmitud Brüsselis 17. juulil 1995 ning Euroopa Ühenduse ja Euroopa Sõe- ja Teraseühenduse nimel heaks kiidetud nõukogu ja komisjoni 26. jaanuari 1998. aasta otsusega 98/238/EÜ, ESTÜ, artikli 64 lõiget 1 tuleb tõlgendada selliselt, et see võib mõjutada Tuneesia kodaniku õigust elada liikmesriigi territooriumil, kui see liikmesriik on kõnealusele kodanikule andnud nõuetekohaselt loa töötada mainitud territooriumil ajavahemiku jooksul, mis on pikem kui tema elamisloa kehtivusaeg.

(¹) ELT C 106, 30.4.2005.

Euroopa Kohtu (viies koda) 7. detsembri 2006. aasta otsus — Euroopa Ühenduste Komisjon versus Itaalia Vabariik

(Kohtuasi C-161/05) (¹)

(Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Määrus (EMÜ) nr 2847/93 — Kalandussektoris rakendatav kontrollisüsteem — Teave kalapüügi mahu ja koormuse kohta — Teatamata jätmine)

(2006/C 331/13)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Hageja: Euroopa Ühenduste Komisjon (esindaja: C. Cattabriga)

Kostja: Itaalia Vabariik (esindajad: I. M. Braguglia ja advokaadid G. Aiello ja D. Del Gaizo)